

med dertil, fordi det i vore Øjne ikke vilde lade sig gøre at fastsætte fyldestgørende Regler i saa Henseende hverken for alle Tilfælde eller for alle Arter af Virksomhed, men man, som i § 37 udtalt, maa indskrænke sig til at henvise til forsigtig og ordentlig Forretningsbrug.

§ 38.

I denne Paragraf ere de til Forskrifterne i det norske Udkasts § 25, § 13, 2det Stykkes 1ste Punktum, og § 26, 2det Stykkes 1ste Punktum, svarende Bestemmelser samlede. Efter nærværende Udkast skulle de befalede Henlæggelser til Reservefonden andrage mindst 5 pCt. af hvert Aars Nettooverskud, saalænge Fonden ikke udgør mindst en Tiendedel af Aktiekapitalen. Det norske Udkast sonderer i denne Henseende mellem Selskaber med fuldt indbetalt Aktiekapital og Selskaber, i hvilke Aktiekapitalen ikke er fuldt indbetalt, og kræver i Selskaber af førstnævnte Art Henlæggelse af mindst 10 pCt. af det aarlige Overskud, indtil Reservefonden har naaet mindst en Tiendedel af Aktiekapitalen, og i Selskaber af sidstnævnte Art Henlæggelse af mindst 20 pCt. af det aarlige Overskud, indtil Fonden har naaet mindst en Femtedel af den nominelle Aktiekapital. Denne Sondring synes imidlertid, i hvert Fald efter Udviklingen af Forholdene her i Landet, ikke tilstrækkelig begrundet. Naar man tilsteder, at et Aktieselskab i længere Tid virker med en ikke fuldt indbetalt Kapital, er det — se ovenfor ved § 23 — vistnok regelmæssig Mening, at den ikke indbetalte Del af Aktiekapitalen mere skal fungere som en Garantikapital end som en egentlig Arbejdskapital, og der synes da netop ikke at være Grund til som ufravigelig Regel at fordre større Henlæggelser til Reservefonden i saadanne Selskaber end i andre. Med Hensyn til Størrelsen af de befalede aarlige Henlæggelser har man ogsaa fundet det norske Udkasts Regler for vidtgaende og har

ment at burde nøjes med at opstille Fordring om en aarlig Henlæggelse af en Tyvendedel af Nettooverskudet, hvilket er overensstemmende med, hvad den tyske Lovs § 262 kræver. — I Fordringen om, at en aarlig Henlæggelse af denne Størrelse skal ske, saalænge Reservefonden ikke udgør mindst en Tiendedel af Aktiekapitalen, ligger det, at der altid, naar Reservefonden ved Dækning af Tab synker ned under en Tiendedel af Aktiekapitalen, skal henlægges paany, indtil denne Størrelse atter er naaet.

Naar det i Slutningen af 1ste Stykke af § 38 forbydes at anvende Reservefonden paa anden Maade end til Dækning af Tab, som Aarsregnskabet udviser, sigtes der selvfølgelig derved kun til Reservefonden i dens lovbefalede Omfang og ikke tillige til den Del af Reservefonden, hvormed den ved Henlæggelser udover Lovens Fordring maatte være kommen til at overstige denne Størrelse.

Det skal endnu kun bemærkes, at man ikke har ment at burde eller at kunne med Nytte give nærmere Forskrifter om Reservefondens Anbringelse undtagen for Banker, Forsikringselskaber og Sparekasser.

§§ 39—40.

Det følger af Tausheden i Udkastets § 39 saavel som af Modsætningen til den udtrykkelige Bestemmelse i § 40 om Medlemmerne af Selskabets Bestyrelse, at det ikke kræves, at Direktører skulle være Aktieejere i Selskabet. Dette er overensstemmende med det norske Udkasts Regler. — Derimod har man ikke anset det for rigtigt i Lighed med det norske Udkasts § 60 at tillade, at Vedtægterne kunne bestemme, at enhver myndig Person, der ejer et vist Antal paa Navn lydende Aktier i Selskabet, skal være berettiget til at være Medlem af dettes Bestyrelse (Forstander), af hvilken Grund der heller ikke bliver Spørgsmaal om at fastsætte et bestemt Forhold mellem de valgte og de selvskevne Medlemmer af Bestyrelsen.